

1034**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 4 sierpnia 2006 r.

w sprawie warunków przyznawania funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg

Na podstawie art. 125 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ABW — należy przez to rozumieć Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) funkcjonariuszu — należy przez to rozumieć funkcjonariusza ABW;
- 3) policyjnej emeryturze lub rencie albo policyjnej rencie rodzinnej — należy przez to rozumieć policyjną emeryturę, policyjną rentę inwalidzką lub rentę rodzinną przyznaną na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.²⁾);
- 4) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Rozdział 2**Nagrody roczne**

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 50 % jednomiesięcznego uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę przez część roku kalendarzowego nagrodę roczną przyznaje się proporcjonalnie do liczby miesięcy kalendarzowych służby w tym roku, za który funkcjonariuszowi przysługiwało uposażenie.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800, Nr 267, poz. 2647 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

4. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby przysądza się nagrodę roczną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia proporcjonalnie do liczby miesięcy kalendarzowych służby pełnionej w roku zwolnienia ze służby. Przepisy § 5—8 stosuje się odpowiednio.

5. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu funkcjonariuszowi, w wysokości ustalonej w sposób określony w ust. 4, wypłaca się członkom jego rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej.

§ 3. Do okresu służby, od którego zależy wysokość nagrody rocznej, nie wlicza się okresu:

- 1) urlopu bezpłatnego lub wychowawczego;
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, o których mowa w art. 141 ustawy, za które funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo do uposażenia;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych oraz tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie będące przyczyną zawieszenia lub aresztowania umorzono albo w jego wyniku funkcjonariusz został uniewinniony;
- 4) po uprawomocnieniu się wyroku skazującego lub orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną wydalenia ze służby do dnia zwolnienia ze służby.

§ 4. Podstawą ustalenia wysokości nagrody rocznej jest miesięczne uposażenie zasadnicze, wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym w dniu 31 grudnia lub ostatniego dnia służby w roku kalendarzowym, za który przyznaje się nagrodę roczną.

§ 5. 1. Nagrodę roczną obniża się nie więcej niż o 50 % jej wysokości w przypadku:

- 1) warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary;
- 2) popełnienia przez funkcjonariusza czynu będącego przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, za który została wymierzona kara dyscyplinarna wymieniona w art. 146 ust. 1 pkt 1—5 ustawy;
- 3) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 4) nieprzydatności funkcjonariusza na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej;

5) niewywiązywania się funkcjonariusza z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonego w opinii służbowej w okresie służby stałej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przy obniżaniu nagrody rocznej kierownik jednostki organizacyjnej ABW uwzględnia całokształt okoliczności sprawy, w szczególności charakter popełnionego przestępstwa lub przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki osiągnięte przez funkcjonariusza w służbie.

§ 6. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadku:

- 1) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) popełnienia przez funkcjonariusza czynu będącego przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, za który została wymierzona kara dyscyplinarna wymieniona w art. 146 ust. 1 pkt 6—10 ustawy;
- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby z powodu:
 - a) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej,
 - b) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy.

§ 7. 1. Nagrodę roczną obniża się za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została wypłacona, za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem w przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1—3;
- 2) funkcjonariuszowi wydano opinię służbową w przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4 i 5.

2. Nagroda roczna nie przysługuje za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została wypłacona, za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem w przypadkach, o których mowa w § 6 pkt 1 i 2;
- 2) funkcjonariusz został zwolniony ze służby w przypadkach, o których mowa w § 6 pkt 3.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej ABW właściwej ze względu na miejsce pełnienia służby przez funkcjonariusza pisemnie informuje funkcjonariusza oraz jednostkę lub komórkę organizacyjną właściwą w sprawach finansowych o obniżeniu lub o nieprzyznaniu nagrody rocznej.

§ 8. W przypadku toczącego się przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego lub dyscyplinarnego o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda roczna jest przyznawana, ustalenie uprawnień do nagrody rocznej następuje po prawomocnym zakończeniu takiego postępowania. Przepisy § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Wypłata nagrody rocznej następuje nie później niż w terminie pierwszych trzech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przyznaje się nagrodę roczną, z wyjątkiem nagrody rocznej, którą przyznaje się funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby, a także nagrody rocznej przysługującej zmarłemu funkcjonariuszowi, którą wypłaca się odpowiednio w ostatnim dniu służby lub w dniu stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego.

2. W przypadku, o którym mowa w § 8, funkcjonariuszowi wypłaca się nagrodę roczną nie później niż w terminie 30 dni od dnia prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego.

3. W przypadku pełnienia służby przez funkcjonariusza w roku kalendarzowym w różnych jednostkach organizacyjnych ABW nagrodę roczną przyznaje się i wypłaca w jednostce organizacyjnej ABW, która była w danym roku kalendarzowym ostatnim miejscem pełnienia służby przez funkcjonariusza.

Rozdział 3

Nagrody uznaniowe i zapomogi

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi można przyznać nagrodę uznaniową za uzyskiwanie znaczących wyników w służbie, wykonywanie zadań służbowych w szczególnie trudnych warunkach lub wymagających znacznego nakładu pracy, zaangażowania i odpowiedzialności, a także w razie dokonania czynu świadczącego o męstwie funkcjonariusza.

2. Wysokość nagrody uznaniowej powinna być adekwatna do osiągnięć funkcjonariusza, o których mowa w ust. 1.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy pogorszeniu wskutek zdarzeń losowych powodujących potrzebę poniesienia dodatkowych wydatków pieniężnych, można przyznać zapomogę pieniężną. Przy określaniu wysokości zapomogi uwzględnia się wszystkie udokumentowane okoliczności mające wpływ na sytuację materialną funkcjonariusza i jego rodziny.

2. Zapomogę pieniężną można przyznać również w związku ze śmiercią funkcjonariusza członkom jego rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej.

§ 12. 1. Nagrody uznaniowe przyznaje:

- 1) Szef ABW — zastępcom Szefa ABW, kierownikom jednostek organizacyjnych ABW oraz ich zastępcom;
- 2) kierownik jednostki organizacyjnej ABW właściwej ze względu na miejsce pełnienia służby przez funkcjonariusza — funkcjonariuszowi.

2. Zapomogi przyznaje funkcjonariuszom Szef ABW.

§ 13. 1. Nagrody uznaniowe i zapomogi są przyznawane z własnej inicjatywy przełożonych, o których mowa w § 12, lub na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

2. Zapomoga może być również przyznana na uzasadniony wniosek funkcjonariusza.

§ 14. Podstawą do wypłaty nagrody uznaniowej i zapomogi jest rozkaz personalny lub inny dokument sporządzony na piśmie przez przełożonych, o których mowa w § 12.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 15. Nagrody roczne za 2006 r. przysługują w wysokości i na warunkach określonych w przepisach dotychczasowych.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.³⁾

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg dla funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 133, poz. 1493), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800, Nr 267, poz. 2647 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711).

1035

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾ I MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 sierpnia 2006 r.

w sprawie sposobu pobierania przez notariuszy podatku od spadków i darowizn oraz wzoru deklaracji o wysokości podatku pobranego i wpłaconego przez notariuszy

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1514, Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199 i Nr 169, poz. 1418) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób pobierania przez notariuszy podatku od spadków i darowizn od darowizny dokonanej w formie aktu notarialnego albo zawartej w tej formie umowy nieodpłatnego zniesienia współwłasności lub ugody w tym przedmiocie, zwanego dalej „podatkiem”;
- 2) sposób udzielania przez notariuszy pouczeń stronom;
- 3) treść rejestru podatku oraz sposób jego prowadzenia;
- 4) wzór deklaracji o wysokości podatku pobranego i wpłaconego przez notariusza.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) organie podatkowym — rozumie się przez to naczelnika urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę kancelarii notarialnej;
- 2) urzędzie skarbowym — rozumie się przez to urząd skarbowy obsługujący właściwy organ podatkowy.

§ 2. 1. Notariusz określa w treści sporządzanych aktów notarialnych podstawę prawną pobrania podatku i sposób jego obliczenia bądź podstawę prawną niepobrania podatku oraz w przypadku:

- 1) darowizny — określa przedmiot darowizny, jej wartość, grupę podatkową wynikającą z osobistego stosunku łączącego obdarowanego z darczyńcą;
- 2) nieodpłatnego zniesienia współwłasności — określa przedmiot czynności, wartość rzeczy lub prawa majątkowego w części przekraczającej wartość udziału we współwłasności przysługującego nabywcy przed jej zniesieniem, grupę podatkową wynikającą z osobistego stosunku łączącego zbywcę z nabywcą.

2. Jeżeli przedmiotem darowizny jest prawo majątkowe polegające na obowiązku świadczenia na

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908).